

zovi se ustavijo, »mašina« pa pade na obraz in se precej pobije. Za tisti dan je bil tudi tovorni promet ustavljen: »mašina« je morala v posteljo, da se pozdravi. Drugi dan je šlo pa zopet vse po starem; samo mimo drevesa smo vozili bolj počasi in previdno.

Takale je bila naša prva železnica. Pa še vi poizkusite, kako jo bode te vozili. Samo ne prevrnite se nikar! In pa mimo dreves lepo previdno!

I. E. Bogomil.

Pa kupim si konjička . . .

Pa kupim si konjička,
konjička dva,
oja
konjička dva.

Pa ju zaprežem v voz
in hajdi tja do loz,
pa pel si zraven bom
dir la-la-la-la-lom.

Pa kupim si konjička,
konjička dva,
oja
konjička dva.

Vid Vidov.

Kratkočasnica.

Mati hčeri, ki je rada preveč govorila: „Zakaj hočeš imeti vedno zadnjo besedo?“ — „Ah, ljuba mati, nisem vedela, da vi ne boste več govorili.“

Rešitev naloge v št. 1.

B	o	v	e	c
k	o	r	e	c
m	e	t	e	r
s	r	e	d	a
m	u	c	k	a

Prav so rešili: Perpar Marica v Tolminu, Brejc Nada v Celovcu, Šiskovič Milena, Žnidersič Ema, Ferjan Milica, učenke meščanske šole in gojenke v uršulinskem zavodu v Gorici: Hočevar Anton, Kastelic Viktor, Strajar A., Kopač R., Luksič J., Recel J., Dovnik A., Zorko Edv., Sušnik Ivan, Dular Fr., Supančič K., Novak Jožef, Dovnik Al., Karlovšek Jožef, učenci III. razreda v Novem mestu; Vujčić